

La Veu de Catalunya

5cent.

Any XV núm. 2,332

Barcelona: Dimars 14 de novembre de 1905

Edició del VESPRE

DIARI CATALA D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS

Redacció y Administració: Rambla de las Flores, 25 • Teléfono, 152 •

PREUS DE SUSCRIPCIO

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

En el mes de... 1 peseta

SANTS DEL DIA

Sant Sordani, m. de v. a Barcelona, y Sant Ruf, b.

Santa de dona: Sant Leopold, emperador, y Sant Feliu, b. y m.

Santa de dona: Santa Maria, a la iglesia de Nuestra Señora d'Infanta Orles.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa iglesia.—Dama: a la mateixa

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE L'UNIVERSITAT.—DIRECTOR E. ALCOBE: 13 novembre

Horas d'observació: 9 matí y 3 tarda.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 748.14;

Temperatura a l'ombra: 12.4; 15.2.—Pluja a les 21 hores: 0.—Alçària evaporada en

mil·límetres: 1.48.—Gaus de humitat: 4.3.—Direcció del vent: N. O.—Velocitat

del vent: 35 K.—Estat del cel: nuvolós; serà.—Núvolos: Cirrus, Ck.—Cauda: 0.4.

Observacions particulars.

Sortida del sol: 8.37.—Posta: 1.34.—Sortida de la lluna: 6.23 n.—Posta: 8.7 m.

EMULSION FORCADA

PIANOS CHASSAIGNE FRÈRES

Al comptat © A plassos © Lloguers

LA NEOTAFIA

J. MARSANS ROF Y FILLS.—VALORS, CUPONS, GIROS

Cambi monedas.—Rambla de Canaletas, 2

Pelletería

Portaferriusa, 22, pral.

Confecció de boas

y abrics de pell

Alta novetat en colls de ploma

Gimnàs

El Dr. Vilanova

ha traslladat el seu despatx al carrer de Fontanella, número 9, pis primer.

MOSAICS ESCOFET & C

Ronda Sant Pere, 8

JULIA VIDAL

DOCTOR NUBIOLA, s'ha traslladat a Lauria, núm. 10, just Plassa Urquinaona

Els arquitectes Joseph M. y Antoni de Falguera

a la Rambla de Catalunya, 42, segon pis.

50 % DE ECONOMIA

SOBRE LAS INCANDESCENTES, OFEREIX LA

LAMPARA NERNST

Es la lámpara eléctrica más económica en el consumo de fuit

y de mayor intensidad lumínica

Contractes d'abono

A PREUS CONVENCIONALS

A. E. G. Thomson Houston Iberica (S. A.) SECCIO NERNST

22—Ronda de la Universitat—22

Alfombras y Estoras

Per cessar en la LIQUIDAN

Viuda M. Mas Candela, PLASSA DE CATALUNYA, 21

Casaments

Nonell, Rovira y Matas

VALORS Y CUPONS

Rambla Centre, núm. 16 y Unité 2.

Tusquets y C. S. en C. Banca

Valors y cupons

Rambla del Centre 9 y Arolas, núm. 14

En Joan Maragall té rahó

Una gracia de caritat per amor de Deu!

Hi ha coses que s'han de dir y convé

que algú las digui. En Joan Maragall,

ab aquella visió sintètica propia del

poeta, ha aixecat la seva veu entre

nosaltres y ha explicat unas grans

veritats. La seva paraula ha entrat al

mon dels esperits com una finíssima

espassa, y ha lograt atravesar-la. Y la

sent del esperit s'ha conmutat, ha atuat

per uns moments l'atropellada con-

credencia dels pensaments mundans que

tan tantament a tots ens prenoupe, ha

reflexionat y ha trobat que en Maragall

té rahó. Si, en Maragall té rahó. El tem-

ple de la Sagrada Família s'ha de conti-

nuar.

En Maragall ha parlat ab aquell su-

avissim té que commou y que arrosse-

ga. Ha deixat anar la melodiosa har-

monia dels seus delicadíssims senti-

ments, y tot home que té esperit ha sen-

ell ha sabut endevinar el llas íntim

d'unió que existeix entre la idealitat y la

realitat, y ha posat en pràctica aquella

sintètica visió de tota l'arquitectura

cristiana... la veritat. Per fer això era

necessari la íntima penetració de lo que

passa al interior de las grans construc-

cions; aquí s'hi atravesava aquella fa-

mosa difícil dels problemes de resis-

tència a la compressió en els arcos, que

ab son tenebrós misteri van alçar y

corsecar tota la florida de l'arquitectu-

ra mitjana. Ell ha sigut qui ho ha

endevinat, ab aquell fi íntim que'l ca-

cterística aquí ho ha resultat ab la seg-

ureta absoluta dels principis matemà-

tics. L'arquitectura cristiana pot cam-

minar! ¡las cadenas que la ferman van

han sigut trencadas!

El llibertador de jo, catalans! un ho-

me de casa nostra. No aneu pas a veure

la resolució pract

estas animosas de celebrar ab un acte públic la victòria que a Barcelona i en les més importants poblacions de Catalunya han obtingut els candidats defensors de les nostres idees.

Essent aquesta festa general per tots els nostres companys de Catalunya, se prega a tots els presidents de les Associacions de fora Barcelona que procurin enviar les llistes d'adhesions a la Lliga Regionalista abans del mitjà del divendres, perquè aquell dia's tancarà la inscripció.

Se prega que envii les corresponents banderes o estandarts per decorar patriòticament aquell gràndios local.

El banquet de la victòria serà un aconeximent i un gran acte de propaganda.

A favor d'una víctima de la bomba

Suscripció per obrir, a la Caixa de Pensions per la Vellesa, una pensió anual vitalícia immediata a favor de la desgraciada mare de les noyes Rafel, moria per la bomba de la Rambla de las Flores.

	Pessetas
Suma anterior.	6.943,50
Don V. G.	1250
Don E. S. G.	5
V. J. A.	10
N. N.	12
Total.	6.983,15

Pels demés ferits, ens hem entregat: don V. G., 1250 pessetas, i un corredor i fabricant de cotó, 100, per haver-ne ja entregat particularment 500, en un títol Amortizable efectiu, a la mare de les noyes Rafel.

Suma total per als demés ferits, 700 pessetas.

Hom entregat ja a la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'estalvi la quantitat rebuda en la suscripció oberta per crear una pensió anual vitalícia immediata a favor de la mare de les dues noyes mortes per la bomba de la Rambla de las Flores, resultat formatiu d'una pensió mensual de 45 pessetas, vintidues cèntims, que dita senyora comensarà a cobrar desde'l mes vinent.

Las elecciones a Barcelona

Sobre las elecciones
Un diari republicà-centralista parlant de las elecciones de diumenge, diu:

«En los distritos tercero y décimo, donde regionalistas y republicanos han luchado por la mayoría y la minoría se ha notado durante toda la contienda que los primeros han organizado el voto admirablemente, sin duda porque los electores de ese distrito, en gran mayoría adictos a su causa, son una fuerza disciplinada y convenientemente dispuesta para que la combinación tenga el éxito apetecido; por el contrario, los republicanos del distrito décimo, a causa de haberse dividido en las cosas, han tropezado con muchos inconvenientes, surgidos de la indolencia especial de aquel distrito, en que el primer voto es grandísimo y las secciones muy distantes entre sí, prestándose fácilmente a trabajos que los contrarios han aprovechado para desbaratar los planes del adversario.

No obstante, los dos candidatos republicanos llevan bien la elección.

«Advierte que la lealtad de agua catalana puede llegar a hacer mala en la duna roca. Advierte que la mitad del éxito radica en la perseverancia y en la organización. Advierte que las disidencias, hijas de ambiciones y personalismos, solo engrandecen el ridículo o solo sirven para hacer el juego al enemigo. Advierte que los poderes personales, si se extreman, corren peligro de naufragio...»

«Indudable es que los catalanistas han conseguido lo que se proponían: luego han sucumbido a la mayor parte. Indudable es que los republicanos no han conseguido lo que se proponían: luego han sacado la peor parte. Indudable es que los disidentes de la Unión han obtenido una victoria insignificante; luego han fracasado por completo.

«Doce candidatos presentaban los catalanistas y los doce han triunfado. Veinte presentaban los republicanos y han vencido catorce. Los federales y los disidentes no han logrado ninguno. Puesto, estas son las verdaderas matemáticas, no las sofisticadas de los alucinados de un bando y de otro; y esas matemáticas demuestran que son los catalanistas los que pueden estar más satisfechos.»

«Durante el período electoral hemos sido testigos ajenos de un espectáculo asaz doloroso. Convencidos de la ineficacia de toda intervención, optamos por un piadoso silencio. Los republicanos, en general, se dividían y enseñabanse ambiciosos.

«Focas vacas se han mostrado tan impudicas como por ser concejal. Y nosotros, bien distantes de esos apellidos, nos preguntábamos: ¿por qué es immoderado aquel? Si el cargo de concejal solo produce molestias, gasto de dinero y tiempo, ¿por qué se lo busca, como se lo busca, y se lo busca? Y la benevolencia no la basta para que la mayoría de esos aspirantes eran unos ambiciosos desaliados o cosa peor.

«Los veíamos divididos y pensábamos: ¿Qué clase de hombres es esta que deseará la unidad y se dispersa frente al enemigo, lo cual equivale a brindarle con la victoria, por una acia de concejal más o menos?»

Cal advertir que això ho diu un diari republicà i no's pot pas utilitzar d'apassionat contra aquells candidats que ab el nom de republicans s'han presentat a donar tan ridicol espectáculo.

Felicitació

Baluart de Sitges felicita de tot cor a LA VEU DE CATALUNYA i a la Lliga Regionalista pel gran triomf habent obtingut en las elecciones del diumenge en aquesta ciutat comtal.

Felicitamos ab els bons catalans d'aquí victòria.

[Avant sempre!]

El Director, Joseph Diaz Blanch.

Una acia falsa, present de boda

Deixa el *Diario de Barcelona* d'ahir tindre:

«Las acias recibidas en la Alcaldía hoy no alteran los resultados que hemos publicado, excepto en el distrito 6.º, en el que el señor Oliva tiene 2.345 votos, obteniendo, por lo tanto, más votos que el señor Pich.

«Se acaba de recibir una acia del distrito 9.º, que parece no ofrecer caracteres de autenticidad y en virtud de la cual resultaría elegido el señor Iglesias.»

Ens han dit que l'havia presentada una persona que forma part de la Fraternitat Republicana d'aquella barriada.

El candidat que resulta afavorit per

aquesta acia és l'Iglesias, el gallego, que és parent o ha d'emparentar ab l'ex-emperador del Paralelo destronat.

Un «rodair» republicà

Una de les moltes rodas republicanes individuals va tenir mal fi a una secció del carrer de Sicília, corresponent al districte segon.

Després d'haver votat a varias seccions se disposava a ferho altra volta a la secció dita, però lo qual portava una llista de vots falsos, quan un jove catalanista, que'l seguia expressament, va ferlo agafar per un municipal.

Las elecciones a fora

Sabadell

La part sana dels veïns de Sabadell, en vista de que las candidaturas tant republicana com federal semblava un rept a les bones costums d'aquella ciutat, se van aplegar, presents.

Aquesta candidatura era patrocinada pels centres catòlics d'aquella ciutat, ab la cooperació dels regionalistes, i ha obtingut un triomf tan gran, que han guanyat las majories en els districtes primer i quart i la minoria en el tercer.

Els elegits son els senyors don Andreu Serra, regionalista i actual alcalde de Sabadell; Ramon Molins, i Joan Ferreras, regionalista.

Aquesta victòria ha causat molt bona impressió a n'aquella industriosa ciutat.

Sitges

Als nostres ideals també han triomfat en la riallera població de Sitges. Lluitaven tres candidatures: una de catalanista, ab cinch candidats; una de socialista, ab dos; i una de caciquista, ab un. La victòria fou per als catalanistes, treynt triomfants tots els seus candidats.

Ab aquest motiu l'alegría és gran a la blanca vila de Marina, que tindrán al seu Ajuntament cinch personas veritables representants dels veïns.

Las elecciones al Arbós

La elecció a n'aquesta població ha sigut molt empenyada. Els catalanistes han triomfat ab tres candidats de majoria, contra dos republicans.

Desde Granollers

Com tenim dit, el poble va guanyar las minorias del primer y segon Colegi, però no las del tercer. La petita victòria obtinguda representa una gran victòria per Granollers, ja que a tothom li semblava impossible que pogués salvarse may un sol candidat que no estigués a las ordres dels cacichs.

«Per què disposan de tanta força? Tothom ho sab y tothom ho reconeix: el seu poder té per base la immobilitat dels consensos, però son molts els que s'hi ajunten perquè la minoria és gran i no triguen a triomfar la minoria en el tercer Colegi, en bona part es degut a lo següent: molts son els que, encara que no s'ajunten propiament agricultors, tenen algun trosset de vinya; de ningú, fora de quatre contraris decidits dels cacichs, s'ha cobert el dret d'entrada dels rals de la darrera collita, i ja's deya desde molts dias: el que voti contra els cacichs, li passarán a cobrar.»

Explicat això y sabent que en el tercer Colegi és about hi ha més colliters de vi, petits menestrels y terratinents, quedaria explicat tot, si no hi hagués una altra circumstancia també molt important. Així com en el primer y segon Colegi els cacichs varen disposar de dos títols de federal, ab els que pretendien disputar las minorias, en el tercer varen recorre a un dels homes més temuts per la pobresa: un tal Tardá, arrendatari de consensos fins al poble, y ara sub-arrendatari de cédulas. Ab aquets càrrecs y ab gens d'escrúpul, pot suposarse's els compromisos y lligaments que's poden obtenir.

Ab tot y això els cacichs se veyan també perduda la minoria en el tercer Colegi y ellavores, a última hora, varen acudir a un medi encara més decisiu y segur: el diner, que tot malament adquieren. Varen comprar molts vots, y malgrat tot això, sols se varen tenir quinze de més.

Tingues en compte totes aquestas circumstancias, que's poden aplicar als demés Colegis, y's comprendrà l'esforç que representa la nostra victòria.

Aquí paga consums el que vol pagarne; para evadirse d'aquell impost, no cal més que ser amic dels cacichs. Se comprén que sia desesperador per al botiguer y l'industrial que vol conservar la seva independència, el veure com el botiguer del costat, al mateix temps que obté més beneficis, dona's articles més barato, senzillament perquè ha entrat el vi, l'alcohol, l'oli, l'arròs, el sucre, sense pagar; perquè mata totes las formas del Escorxador y l'ha entrat clandestinament: perquè l'un paga matrícula y l'altre no; però tot això a la descaçada, evanescense's matutres de que ho son y de que a n'ells ningú li ha fa la competència.

Per això no hi ha un cèntim al Brasi municipal per això és la més petita millora, ni conserva lo existent.

Las colisions del diumenge y altres incidents, son exteriorizació del estat d'aním que aquí's va creant; son l'avis de que, ab tot y tractarse d'un vebinet mortífer y pacífic fins a lo increíble, se preparan s'extingir: de violència, dias de dol y de disbauxa social.

De lo que está passant y de lo que vindrá, no se'n poden exigir responsabilitats més que a don Salvador Paytuit, cafeter, regidor durant vintidós anys seguits, encarregat dels consums, que té colcats al Municipi a parents y a adherents; don Joseph Baranç, diputat provincial, gran fabricant de sabó; don Miquel Blanzart, alcalde ab llicencia, gran fabricant d'alguedans; don Joseph Tardá, sub-arrendatari de cédulas del Partit, botiguer y intermediari entre els cacichs y el poble, y els senyors Cunillera, Gou y altres botiguers y consumers de menor quantia.

Els son els responsables de l'anarquia moral que regna a Granollers: ells son els responsables dels dias més tristos que vindrán.

A Vilassar de Mar

Tambe en aquest poble s'ha donat el cop de mort al caciquisme que planava sobre nosaltres, baix las inspiracions de son capítol l'ex-cacich Almera, que s'havia atret per las sevas connexions al actual jutge don Pau Julià.

Als elements que aquets dos arrastraven, s'hi uniren, al matí del prop-passat diumenge, tots els republicans que hi ha al poble, y ab aquesta barreja presentaren batalla a la candidatura patrocinada per la Lliga Regionalista.

El resultat de la lluita ha sigut el triomf

de los regionalistas y l'axafada dels que's proposavan sortir victoriosos valentes dels medis que emplea la gent poch escrupulosa.

Veu'saquí'l resultat de la elecció, que fa triomfar per gran majoria als candidats catalanistas:

Districte primer.—En Joseph Casanovas y Guardiola, catalanista, 100 vots; en Joan Roig y Puig, catalanista, 85; en Pau Julià, caciquista, 46; la candidatura republicana, 7.

Districte segon.—En Pau Mas y Roig, catalanista, 152; en Vicens Martí y Oliver, catalanista, 130; en Jaume Mir, catalanista, 130; en Pau Julià, 35; en Francisco Castells, 32; la candidatura republicana, 7.

Quedan, donchs, per als nostres companys de causa los cinch regidorias que hi ha vacants al Ajuntament de Vilassar de Mar.

Avant y a sanear la casa del poble. [Visca Vilassar! Visca Catalunya!]

A Vich

No's recorda haver-se vist unas elecciones municipales tan mogudas com aquestas. Passan de 1.300 els electors que han acudit als comicis a fer ús del dret que la llei els concedeix. D'aquestos, la meitat, uns 640, han votat la candidatura batejada ab tanta propietat per la opinió ab el nom de candidatura popular, y l'altra meitat ha quedat distribuïda entre l'anomenada candidatura obrera y la oficial patrocinada per l'Ajuntament, devinentse fer notar que aquesta última, després d'haver fet els seus patrocinadors esforços imaginaris y gastat tota la seva influencia para fer sortir triomfant, han conseguit reunir uns 300 vots, o sia menys vots que la obrera junt ab alguns altres d'escampats.

La derrota de la candidatura oficial es evidèntissima y segurament que a horas d'ara tots els seus patrocinadors s'haurán adonat de la situació ridícula en que s'han posat devant del poble vichit.

Els de la popular han lluitat per majories y minorias en tots els districtes. Ab la oficial també hi ha hagut un *convato de fustes* en fer lo mateix, però ben aviat desistiren de son projecte y després d'un sens fi de combinacions, las nou figures que era precis presentar para anar al *coppo* quedaren reduïdas a sis, y d'aquestas, sis n'han triomfat tres, y cap d'ellas ha pogut assolir la majoria. Y això que a més del *apoyo oficial* cada un ha comptat ab el seu *apoyo personal*, y d'aquí n'han abusat tant, que a tots ells en persona se'ls ha vist treballar la seva candidatura. Y no volíem esmentar altre *apoyo* de que alguns s'han valgut, perquè la ploma se'ns resisteix a parlarne. Val més deixarho a la conciencia dels qui n'han fet ús y desistirse que may.

La popular ha guanyat las majories en tots els colejis y ha copat en el primer. En el quart els vots obtinguts per aquesta candidatura passen del doble dels obtinguts per la oficial, lo que vol dir que se si hagués arribat a combinarlos bé, cosa bastant difícil, s'haguera conseguit el *coppo*. Y igual resultat havia de donar la elecció al districte tercer si's comissionats que's nomenaren para designar als candidats, tenint en compte's molts electors obrers que hi ha en aquell colegi, haguessin escoltat a un obrer y a un menestral.

Aquesta victòria és de gran trascendencia para la marca vichit de nostra benoïda ciutat. Ella sol's garanteix la continuació d'aquella bona administració que de tants anys havia presidit en nostre municipi, y que en millora elements forasters l'han destrorada.

L'influencia forastera y tots els escroques que durant els regnats de l'Huelin hi ha hagut a la casa del comú han caigut per terra, y d'avy en avant, l'element autòcton y els seus *recursos* ocuparán el lloch que's mereixen. Vich serà dels vigutans. [Visca la Ciutat!—Corresponsal.]

Vilanova

Las elecciones municipales han sigut molt empenyadas a n'aquesta vila, donchs varen presentar-se tres candidatures: la de coalició del «Centre Català», «Círculo Catòlico» y «Foment del Treball»; la republicana y la caciquista, havent-se sortit 3 de catalanistas-caciquests, 5 de republicans y un de caciquista.

Cal advertir, de passada, que si han resultat elegits 5 republicans es per la multitud de rodas y electors falsos que varen presentar-se als diferents colejis; para mostra basta citar que en un colegi del districte quart varen votar—y això está comprovat—més de 40 electors falsos.

Para evitar més «anxillos» s'està confeccionant un Diccionari electoral, ab tots els datos possibles de cada elector.

Els tres candidats nostres son don Enrich Roig y Rovira, don Jaume Vidal y Xufre y don Segimon Badia y Oliba.—[El corresponsal.]

A Sitges

La candidatura regionalista, junt ab un federal, ha triomfat en aquesta població, guanyant majories y minorias.

El resultat de l'elecció és el següent:

Vicens Guillot Martínez. 108 vots.
Baronnet Carbonell Planas. 100
Joan Duran, socialista. 70
Bonaventura Julià Monó, ex-cacich y ex-secretari. 60
Han triomfat els dos primers.

Districte 2.º

Joseph Carbonell Muson. 142 vots.
Joan Rosés Vidal. 139
Salvador Olivella Carrera. 132
Bonaventura Julià Monó, ex-cacich y ex-secretari. 61
Andreu Bosch, socialista. 61
Joseph Carbonell Company, id. 52
Han triomfat els tres primers.

El cop ha sigut macie, havent quedat enorrals para sempre's socialistas y l'ex-secretari senyor Julià. Que Deu els aconselli en sas penas.

A Girona

Han sigut elegits els regidors catalanistas don Francisco Montseizaga, don Narcís Pla, don Felip Vilasó y don Joaquim Mas. La lluita ha sigut molt forta.

Efemerides Catalanas

14 de novembre

1810.—Mor a Vich el P. Lluçia Gallissá y Costa.

Els italians anomenaren «Sant Agustí» Mut a n'aquest insigne fill de Vich, en atenció a sos grans talents y a la seva repugnancia en donar a la estampa las sevas obras.

Passador de diferents idiomas que parlava y escrivia ab perfecció, escrivia

treballs d'importancia en prosa y en vers, en llatí, grec, francès y castellà.

Sos coneixements en bibliografia eran tan extensos, que Napoleó I pensà utilitzarlos nomenantlo bibliotecari d'una biblioteca grandiosa que pensava establir a París y que tal volta per sa negativa en acceptar tan honor càrrech no va arribar a instal·lar-se.

Al ser presentat a S. S. el Papa Pius VI, el cardenal Mattei digué:

«Presento a S. S. l'home més sabi d'Europa.»

La companyia de Jesús ha considerat sempre al P. Gallissá com un dels catalans que per sas dots intellectuals l'han illustrada més.

Va finir sa vida tal dia com avuy en la ciutat de Vich, sa població nadiua.

Exposició Universal DE LIÈGE

V Y ÚLTIM

Secció d'Economia Social.—Oficina del Treball.—Caixa de retiros.—Pensions para la vellesa.

Al parlar, en l'article anterior, de la Secció d'Economia Social, de l'Exposició Universal de Liège, vaig fer menció de la notabilissima Oficina del Treball, ànima de l'esmentada secció y que li dona el segell del seu gran èxit.

Me vaig honrar, durant las mevas estadas a Brusselas, visitant per duas vegades l'Oficina del Treball, que és una de las Direccions del Ministeri de l'Industria y del Treball, y ja al entrarhi un s'hi troba bé, molt bé; se sent, ab tot y no haverhi cap mena de burgit, la quietut d'un treball intel·lectual, ordenat y sabiament portat a terme, ab idees pràcticas y fonamentadas.

Figureu-vos, exteriorment, un edifici com qualsevol altre dels de la majoria que's troban en la part alta de Brusselas, ab sa fatxada ab finestres de cara al parch real y sense balconis ni tribunas, donant ja una impressió de l'ordre y simplicitat del interior del edifici. A dintre, tot és blanc; parets estucadas, portes barnissades de blanc y l'enrejolat de marbre blanc; molta claror y molta ventilació per tot arreu; els ordenances vos acompanyan a l'oficina que demanau, sense tafanejar; res de gent fumant y esperantse fontament, res d'andalusas; en fi, el «desideratum» d'una oficina particular la més ben organizada.

Calculin que, deu dias després d'haver jo estat allí, vaig tenir l'obligació, puig sols per obligació s'hi pot anar, de personarme a la Delegació d'Hisenda d'aquesta ciutat. Feya anys que no hi havia estat, però recordava allò. (Quin contrast més gran, quanta porqueria y deixadesa! Me vaig tornar vermell de vergonya, pensant lo que deu dir un extranger si's veu obligat a anarhi, y vaig preguntar-me: sabien a la *Dirección del Ramo*, lo que és neletat y ordre?)

Dispensin aquet desfogament, mes hi ha cosas que sublevan al més pacífic y fan fugir a un hom del tema proposat.

No hi ha que dir la finíssima atenció de cultura ab que us reben, tant el ministre com l'alt y baix personal. Jo cap títol ostentava en aquells moments que merquesques atencions especials; era l'últim conegut, donchs se m'hi havia presentat feya pochos dias, y tot lo que necessitava, details d'organització, explicacions del funcionament de las institucions sobre'l retiro para la vellesa dels obrers, caixa d'estalvis, recompensas y socors del Estat, tot ab gran complacencia m'ho feren arribar y m'ho detallaren, acabant per enviar-me llibres y fascicles atapatats d'estadísticas, diagramas y estatuis, totalment interessant.

Sols parlaré de las institucions verament excepcionals y humanitarias: la «Caixa de retiros» y les «Pensions para la vellesa», organismes que's compenetran, donchs las pensions para la vellesa las dona l'Estat als que están inscrits a la «Caixa de retiros», arrodonint així l'acció del estalvi ab la ajuda del Estat.

La Caixa de retiros se va crear per la ley del 8 de maig de 1850, baix l'absoluta garantia del Estat belga, però administrada per un patronatge llivre y independent y sense cap intervenció del Estat. Hi ha duas maneres d'imposarhi's diners, una a capital reservat y l'altra a capital abandonat.

Es lliure absolutament l'imposarhi poch o molt, ab tal que cada imposició sia de cinquanta cèntims per amunt. També es lliure para l'imposant, ab ingressar la primera quantitat, el fixar la edat del retiro, mentres estigui compresa entre's 55 y 65 anys; y també es lliure, ab inscriure's, el ferho a capital reservat o a capital abandonat; y encara tot això després se pot modificar a voluntat del interessat, si bé allavores pert algunes ventajitas.

Com molt bé ja's comprén, a capital abandonat, l'interessat cobra, a l'edat del retiro, una subvenció anual molt més crescuda que's s'inscriuen a capital reservat, donchs, al morir aquets, els seus hereus cobren el capital menys el tres per cent para la administració de la Caixa de retiros, mentres que en els inscrits a capital abandonat, ningú percibeix res del capital. Com és lògic, el que'l retiro sia més o menys important, depén de la quantitat que s'imposa y de si s'imposa cada any.

Mes, els treballadors no's mostravan gaire decidits al estalvi, ni a inscriure's ab imposicions a la Caixa de retiros, donchs ab las sevas solas imposicions no arribaven a obtenir un retiro suficient a la vellesa, que's permetés viure sense ser una càrrega para's seus parents o tenir de recórrer a un refugi benèfic; ells, que durant tants anys havien treballat ab el cap alt y presentant incomptables serveys a l'industria

en general, nervi de la nació, no volian acabar així.

A posar remey a n'aquest estat de cosas va venir el paternal Estat belga, ab la ley del 10 de maig de 1900 (qual data se tindria d'escriure ab lletras d'or), establint las primas d'encoratjament al estalvi, ab forma de pensions para la vellesa.

Atenintse al criteri fonamental de aquesta ley, que és afavorir als que un dia poden necessitarho a la vellesa, sols son exceptuats de la pensió de l'Estat, els que pagan a n'aquest algun impost directe, desde 50 francs per any en las poblacions fins a 10 mil habitants; desde 60 francs en las poblacions de 10 a 25 mil habitants, y així sucesivament. Ademés están exceptuats els empleats del Estat, que tenen reconegut un retiro per alguna ley. Fora d'aquets casos, tothom esta comprés, homes y donas, a la pensió o primas del Estat para la vellesa, ab tal que estiguin inscrits, fent imposicions a la Caixa de retiros.

Las ditas pensions, o millor dit primas del Estat, tenen per objecte augmentar el capital inscrit per cada imposició, estant ampliadas per la ley del 20 d'agost de 1903, que modifica la ley de maig de 1900, en el següent sentit:

Primer. Als inscrits a la Caixa de retiros, nascuts després del primer de janer de 1860, l'Estat els inscriu al seu favor 60 cèntims per cada franc que ells imposin, sobre's 15 primers francs que cada any l'obrer ingressi a la Caixa de retiros. D'això'n resulta que's 15 francs imposats pel obrer a la Caixa, aquesta, gracias a la prima del Estat, que en aquet cas, és de 9 francs, li abona a la seva llibreta en conjunt 24 francs.

Segon. Els nascuts abans de l'any 1860, poden obtenir una prima sobre's primers 24 francs que cada any imposin a la Caixa, dins de las condicions següents:

A. Als nascuts en 1855 a 1859, inclusius, se'ls dona una prima del franc sobre's sis primers francs, y 60 cèntims sobre's següents 7 a 24 francs que imposin per any; obtenint en conjunt una prima del Estat de francs 19'80 al any ademés de l'impost per l'obrer.

B. Als nascuts en 1850 a 1854, inclusius, la prima és de francs 1'50 sobre's sis primers francs, y 60 cèntims sobre's següents 7 a 24 francs que imposin per any; obtenint en conjunt una prima del Estat de francs 19'80 al any ademés de l'impost per l'obrer.

C. Els nascuts abans de l'any 1850, reben una prima de 2 francs sobre's sis primers francs, y 60 cèntims sobre's següents 7 a 24 francs que imposin els a la Caixa de retiros; essent en el present cas, la prima del Estat, en conjunt de francs 22'80 per any y per imponent, apart de las cantitats imposadas per l'obrer o inscrist.

Encara l'Estat és més magnànim; si el patró del obrer, lo que passa generalment, inscriu a la Caixa de retiros algunas cantitats periódicas a favor dels obrers, no per això aquets perden la pensió del Estat, ab las primas fixadas; sino que continúan donantlos las primas si bé sols sobre las cantitats imposadas pels mateixos obrers, para acostumarlos al estalvi.

L'Estat deixa de donar las tais primas quan las cantitats imposadas per un inscrit passen de 60 francs al any, y quan el capital inscrit a un imponent és ja suficient para constituirhi una renda anual de 360 francs, minim a la edat fixada per l'interessat para'l retiro dins dels 55 a 65 anys. No obstant, en quant a l'edat del retiro s'ha de fer notar que si un obrer, abans d'arribar a l'edat que ell se va fixar para'l retiro, s'imposibilita para'l treball, entra toteseguit a disfrutar del retiro, donantli la pensió que li correspon en l'any en que s'imposibilita.

Dels resultats pràcticos que obtenen els obrers al fer imposicions en la Caixa de retiros, combinat ab las pensions para la vellesa, en vaig a presentar dos

processat que guanyava per las confiden-
cias a la policia. El president no vol que
seu processat.

A preguntes d'aquesta mateixa defensa
aquest diu que diferenciales vegades
avistat als seus companys del grup
«Juventut Libertaria» de que anaven per
el camí, puig si las ideas anarquistas las
gubava bones, no ho eren els fets. En Pico-
ret, diu que li va contestar: «el que no
passa del terren de las ideas és un co-
muniste».

En vista de que en l'ambient que han
format las defensas hi havia l'idea de que
en Tossas era un confident pagat per la po-
licia, el seu defensor li pregunta si és cert
que en Tressols el va presentar al governa-
dor i que els dos li prometeren una cantidat
si s'lograva agafar els culpables, a lo
qual s'lograva contestar que sí, però que
no li han donat res. (Aquestes paraules
son rebudes ab murmurs pel públic. El
president restableix l'ordre ab la campe-
neta).

Alfred Picoret.—D'ensà que s'assegut al
banch aquest processat, no para de fer ex-
centricismes nerviosos. Pel seu aspecte, aquest
processat sembla d'una naturalesa molt
boba.

A l'exhortació del president, després de
pensarhi molt i fer el distret, diu, ab una
veu que casi no se'n sent, que no.

Passa a l'interrogatori del fiscal, y a
preguntes. És cert que a vostè l'agafaren
Mahó, acusat de construir y retenir ex-
plosius? El fiscal contesta mira al fiscal, al pre-
sident, per tot arreu, y no contesta. El pre-
sident li pregunta tan sols la primera part
d'aquesta, y, al cap d'una estona, diu
que sí.

En vista de que parla tan baix que no
el sent de res, el president el fa pujar a
estrada, al davant seu, y ab frases cari-
nyoses tracta de ferlo declarar. En vista de
que cap manera no se'n pot sortir, el se-
nyor Del Rio acorda no interrogarlo y li
dona la declaració. El fiscal demana que
consti en acta que'l processat no vol declar-
ar, tantseu en un misme absolut. La
seva defensa, per altra part, vol fer constar
que si no declara és perquè no pot, puig
així consta en el dictamen dels metges.
Així s'acorda, y s'acorda també aplaçar la
seua defensa, perquè és molt llarga, a fi d'elles-
lar l'interrogatori dels demés processats.

Francisco Serra.—Declara que pertany
al grup «Juventut Libertaria». Nega
que hagués copiat may, ni hagut en son
poder cap fórmula solta ni formulari de fa-
ricació d'explosius. Nega també que ha-
gues entregat al Picoret uns timbres vells
de llautó pera fer proves d'explosius, dient
que may ha vist ni tingut en son poder
quels timbres.

El fiscal diu que així consta en la seva
declaració, a lo que'l processat respon que
no va declarar amenaçat pel jutge senyor
Moreno.

Del públic no surt una veu que diu:
«Molt bé! El president toca la campaneta y
ordenja la captura del autor del crim a la
guardia civil y policia que hi ha a la sala»
no'l troba. El senyor del Rio apercheix
el casch al que fessat cap demostració
res dona per acabat l'incident.

A las preguntes del fiscal diu en Serra
que'l jutge senyor Moreno li va dir que si
no deya lo dels timbres faria agafar a la
seua familia y la tancaria a la presó, com
no havia fet al la del Picoret; afegíx el
processat que ell allavors, al veure a la
seua mare presa, va dir que possesiu lo
que vulguessin a la seva declaració.

A las preguntes del fiscal, declara que
després dels altres jutges no s'havia que-
lstat may de lo del senyor Moreno, per tan-
tor de que també l'amenaçassin.

Totes aquestes declaracions constan en
acta.

Nega també que hagués acompanyat al
Picoret a enterrar las bombas ni que tin-
gués intenció de posar-ne cap al carrer d'A-
ragó, com havia declarat en Picoret al Ju-
tal.

A las preguntes del president diu que
ant del jutge senyor Català com del fiscal
senyor Diaz de la Lestre, que també l'inte-
rogaren, no té res que dir, puig el de-
clararen declarar a tota llibertat.

En vista d'aquestes declaracions se li
llegíx el que feu devant d'aquels senyors en
la que diu que entregà els timbres, que ara
diu no reconèixer, a n'en Picoret, que li
tenia a casa seva desde petita, que entregà
al Picoret la caixa pera guardar las bombas
al Coll; que havia tingut el formulari
d'explosius y que n'havia copiat un altre
d'un periodich.

Referent a la correspondencia d'ell ab en
Picoret que se la troba en un registre, diu
que las frases envien problemas matemàti-
cas, volen dir que li envià comptes de
aritmética. El president li pregunta si s'a-
treuria a ferne un devant d'ell, a lo que'l
processat se nega.

Passa al interrogatori de la seva defensa
y diu que cap dels del grup era anarquista
d'aquell. Reconex la caixa de las bombas
com a seva y el canvi dels que hi
ha sobre la taula.

A preguntes de la defensa diu que cap
de las declaracions que feu devant del se-
nyor Moreno las feu ab llibertat, puig aquest
jutge l'interrogava ab un revolver a la mà.

Consta en acta aquesta declaració y se
suspend la vista per tres quarts d'hora.

Segueix la sessió
Fins a las tres no s'ha représ la sessió.
En aquesta hora s'ordina a l'audiencia pública
y a començar en la declaració den

Joaquim Corominas.—Diu que pertany
al grup «Juventut Libertaria», però que no
tingué may l'idea de tirar bombas. Nega tam-
bé que hagués comprat may cap contrapés
de quinque pera ferne una bomba, y que en-
terà las bombas al Coll, de las que ni'n
sabia res.

Francisco Miranda.—A preguntes del
fiscal diu que no més coneixia als del grup
libertari per las relacions de compra y
venta de folletos y llibres de las noves
idees.

Nega que hagués excitat may a ningú a
cometre actes individuals, puig els colectius
comprometen; per així mal podia
dirho a n'en Tossas, que és el que l'acusa.

Referent al careig ab en Picoret, diu que
no'l va celebrar; que ab qu'il feu és ab el
senyor Pozzi (ex-president de l'Audiencia),
puig en Picoret estava arrauit en un
reco com mitg idiota.

Acusa al fiscal d'haverli reptat y acusat
de criminal durant el careig.

El fiscal demana a la presidencia que
l'ampari, puig no ha de discutir ab el pro-
cessat.

Pere Bernades.—Se declara contrari de
llençar bombas a gratien.

Diu que en Picoret li va parlar de posar
bombas pera despitjar a la policia.

Sols tenia relació intelectual ab els grups
revolucionaris, pera envia'ls folletos

y llibres; la revolució, entén que primer
s'ha de fer als cervells dels ciutadans.

Demana, pera parlar, en Miranda y diu
que pochos días abans de venir el Rey, un
policia a la estació de Vilanova li va bus-
car rahons, amenaçantlo ab que'l tindria
present.

Portat pels seus sentiments altruistas,
va recullir a un noy foraster, que li propos-
à entrar de confident de la policia.

El President.—Ja lo sé, ya, si soy del
grup...

En Miranda.—Donchs, treguis la toga y
discutim! (Riu).

Acusa al jutge senyor Moreno d'haverli
dit malas paraulas.

En Bernades demana pera fer algunas
queixas. Afirma que'l jutge Moreno li va
insultar y referíx que ell no protesta-
va per creure que la decencia no està re-
nuyda ab cap jutge.

Diu que'l senyor Moreno l'incitava a que
acusés als demés, encara que reconeixia
que ell era ignoscent.

Prova testifical
proposada pel Fiscal

Joseph Arbo.—No jura; promet dir la
veritat. Se reunia a casa seva el grupo re-
volucionari, però no's parli may de tirar
bombas.

Va ser processat, però, segons el ma-
teix, és una bella persona.

Diu que a la presó en Picoret tenia una
sala especial en la que s'hi entrevistava
molt sovint ab la policia, lo mateix que en
Tossas, que, segons va sentir a dir, era vi-
sitat diariament per una senyora.

En Tossas ho nega.

Enich Pujol.—El Fiscal el renuncia;
peró no's las defensas.

El defensor den Bernades li pregunta si
si ha estat processat y incomunicat per
aquesta causa, y diu que sí.

Afirma que ha sigut acusat d'autor de la
bomba del carrer de Fernando y de la del
Coll, degut a la pressió que exercia la po-
licia en variats testimonis y a la mala volun-
tat del fiscal Pozzi, del jutge Moreno y den
Memento.

Ramon Gampudi.—Ha tingut relació ab
en Picoret sols per qüestió de follets y li-
bres.

Francisco Casals.—No sab res.

Faltant alguns perits, se deixa pera una
altra sessió la prova de perits calígrafs y
químichs.

Prova testifical de las defensas
Luch Aguilés.—Redactor de El Diluvio.

Diu que en Miranda, conegut d'ell, porta
una conducta intachable.

Joseph Mirandó.—Va treballar ab el
processat Serra y el té per bon home.

Anton Ramirez (Memento).—Se li va pre-
sentar en Tossas devant den Tressols, dient
que a la montanya del Coll hi havia algu-
nas bombas enterrades per en Picoret y al-
gun altre que no recorda.

Va extendre la oportuna diligencia, y
l'endemà ell y en Tossas varen anar a de-
senterrar las bombas, posades en unas cai-
xas, que'l testimoni reconeix ser las ma-
teixas que hi ha a la taula.

Després, per ordre del governador va
anar a Mahó a agafar a n'en Picoret, lo
qual ho va fer un policia d'aquella ciutat,
que li portà l'etiquet al despatx del delegat.

En Picoret manifestà a la segona declara-
ció que havia comprat y posat aquelles
bombas pera fer el terror, el dia que's reu-
nissin els federals.

Nega que hagués estat sol en Picoret pera
ferlo declarar.

Se llegeix una diligencia en que's fa
constar que en Picoret ha declarat sense
cap violencia ni intimidació.

En altra declaració devant del jutge de
Mahó, afirma en Picoret que va rebre unas
bombas pera que las pogués tirar al obje-
te de fer el terror quan se reunissin els re-
publicans federals.

Relata en Memento el seu viatge a Pa-
lma, conduït al detingut, fent grans pro-
testas, tot donantse cops al pit, de que no
ha estat may un minut sol ab en Picoret.

El senyor Puig d'Aspre li pregunta per
las facultats mentals den Picoret.

—Ay, señor mio, si fuese médico, no se-
ria policia.

Repren la relació dels seus viatges ab en
Picoret; explica la vinguda desde Palma a
Barcelona.

En el barco, en Picoret va demanar pa-
per y ploma pera fer una nova declaració,
tot posantse a plorar. Allavors li va pa-
rlar, per primer cop, de Pujol y Miranda,
acusantlos velleidat.

Se ratifica en las bones tractes que donà
sempre a n'en Picoret y que dins en una
ocasió li feu servir aliment de la seva butxa-
ca.

En Picoret manifesta que realment no té
motiu de queixa den Memento.

A tres quarts de cinch se suspend el de-
bat, demanant el president que tohom
sutil ab perfecte ordre, com així fa.

A l'escala, la policia retornava als seus
poseïdors alguna ferramenta y algún ga-
nivet de butxaca que havia recullit.

A las nou del mati se rependrà aquets
debats.

Conversas d'Arqueologia

En la tercera conversa de las que sobre
Arqueologia publica l'«Centre Excursionista
de Catalunya» l'erudit arqueoloch don Pe-
drí Casades y Gramatges, tracta'l conver-
sant de als Edats prehistòrics a la penin-
sula Ibérica.

Explicà'l senyor Casades la situació de
la nostra península segons els geolochs en
aquelles Edats, dient que era'l pas, el nus
que lligava l'Orient ab l'Occident per las
terras del Atlàntich, que ha immortalat en
sa monumental obra, el nostre gran
poeta mossen Cinto Verdaguer.

Després de donar una lleugera, pera clara
idea de las primitivas immigracions, passà
a descriure las regions de la penín-
sula que havian sigut objecte d'estudi pels
arqueolochs ja estrangers, ja indigenas.

Aquestes son tota la del Oest, o sia'l regne
de Portugal, part de l'Andalusia y las del
Nord-Est de la península.

Exposà els monuments trobats a Portugal,
testimonis dels diferents periodos recone-
guts en els estudis avant-històrics y ca-
racterístichs d'una rassa, si bé primitiva
molt civilizada, com ho demostren els
atuals y l'infinitat d'altres objectes que
s'han trobat.

De lo que toca al actual estat espanyol
estudià també els testimonis de las primiti-
vas generacions que demostren que ja en
aquells temps remotissims estavan total-
ment diferenciadas las rasses que ocupa-
van la península, puig si bé corresponen
els documents trobats en diferents comar-
ques y estacions, a mateixas épocas y
iguals fins, son diferents entre sí pel ca-
racter propi de cada una.

Dedicà, pera acabar, el senyor Casades,
un recoit als sabís que han estudiat aque-
lles Edats en la nostra península, y digué

que guardava'l parlar d'aquesta época, a
Catalunya y Mallorca, pera la conversa vin-
nentia.

El conferenciant exposà devant dels
oyents, per medi del aparell de projec-
cions, algunas vistas de monuments megal-
lithics Ibèrics, entre ells els tant nota-
bles com la cova anomenada de Menga, las
del Romeral tan semblants a las construc-
cions micèniques, etc.

Cada dia son més interessants aquestas
conversas que dona'l senyor Casades als
socios del Excursionista; la prova és l'inter-
rés ab que las segueixen els oyents que
cada dia son més nombrosos y els aplausos
ab que coronan las autorizadas paraulas
del conversant.

INFORMACIO

telegráfica y telefónica

DE

"LA VEU DE CATALUNYA"

Vaga general

Paris, 13, 11'45 nit.

(Via-cable Marsella).

A Tolón, a Brest, a Cherbourg, a Lorient
y a Rochefort han celebrat aquesta nit reu-
nions els obrers dels arsenals, votante
en todas ellas y per unanimitat la vaga ge-
neral, pera demà, dimars.

El ministre de Marina publicará una al-
locució justificante per las midas adoptadas
en els arsenals y que han ocasionat la vaga
general.

El senyor Rusñol

Madrid, 13, 8'15 nit.

El senyor Rusñol ha rebut numerosos
despatxos donantli compte del resultat de
las elecciones municipales a Catalunya, al-
tament favorable a la causa de las reivin-
dicacions de la terra.

Està molt satisfet del triomf obtingut pel
catanisme.

El mateix dia que jurí el càrrech de di-
putat renuncià'l senyor Rusñol el de se-
nador.

Entre'l diputats catalans hi ha molta
espectació pel debat sobre l'acta de Manre-
sa, que tindrà lloch demà al Congrés.

La Granja Agrícola

Els senyors Girona y Maristany han vi-
sitat al ministre de Foment, presentantli
una instancia, en la que'l alumnus de la
Granja Agrícola de Barcelona sollicita val-
lidesa oficial per als títuls de pèrit agrícola
expedit per dita Granja.

El ministre ha acullit bé la instancia,
mostrantse disposat a resoldre-la de con-
formitat ab las pretensions de dits alum-
nes.

Lo que diu en Romanones

Als passadissos del Congrés s'alabava
aquesta tardel' comte de Romanones de
que 7 dels 10 regidors monárquichs elegits
ahir per Madrid son amichs seus, per més
que alguns luitaven com a villaverdistas
o canaillistas.

Tanmateix ha dit.—A n'en Mazzantini, abans
de sis mesos, el veurém al Congrés y de se-
cretari. Té fusta de polítich y ha anat a las
elecciones ab un advocat de nota y un pe-
riodista, y cap d'ells ha parlat com en Maz-
zantini, ni ab dirigit com ell la luita elec-
toral. És possible, per lo demés, que ni l'ad-
vocat ni el periodista mateixin toros com
ho feya don Lluís.

Presoners repatriats

Paris, 13, 9'20 mati.

Londres.—El Govern japonès ha no-
lletjat dos vapors de la línia del Canadà,
pera repatriar als presoners japonesos a
Tokio.

Temporal

Londres.—Un temporal desfet ha sor-
prés a 300 pescadors al mitg del mar.
Cent trenta han pogut arribar a una illa
deserta. L'almirallat ha enviat un barco
a recollirlos, fent sortir també un creuer
pera buscar als que faltan.

Monarquia o república

Paris, 13, 9'33 mati.

Cristianía.—En el pobleíct efectuat
pera indagar la voluntat del poble respec-
te a la forma de govern que volia, ha re-
sultat guanyadora l'idea de la monarquia.

Congrés cotoner

Paris, 13, 8'10 nit.

(Rebut ab retrés)

S'ha celebrat la reunió del Comité inter-
nacional de l'Associació de cotoners, ab
assistència del senyor Calvet, representant
d'Espanya.

Hi ha assistit l'ex-ministre M. Meline,
que ha donat la benvinguda als delegats de
las asociaciones cotoneras.

S'ha acordat que'l proxím Congrés cotoner
se celebri pel juny, a Bremen.

El Comité ha visitat al ministre de las
Colonias, M. Pimentel, y al president de la
República.

M. Loubet ha felicitat al Comité per la
obra de defensa de la industria cotonera,
contribuint ab la seva campanya al progrés
y solidaritat dels pobles, base de la pau
universal, que és la suprema aspira-
ció de las naciones.

M. Macaro ha agra't la calorosa acollida
dispensada al Comité.—Coll.

Conferencia

Madrid, 14, 2 tarde.

Ab el ministre de Foment ha conferen-
ciat extensament aquest mati don Ignasi
Girona sobre l'aussili que pot prestar l'Es-
tat a la celebració d'exposicions y comis-
ions agricolas regionals y provincials,
quedant d'acort en la classe y forma de
aussilis que revestirán el carácter de gas-
tos reproductius, perquè costejaran obras
permanents y utilissables en tot Espanya.

Han tractat també del crèdit agrícola, cre-
yent el ministre molt fundadas las iudica-
cions del senyor Girona pera facilitar la
obtenció d'aussilis del Banc per medi de
garantias efectivas, fins avuy no exigidas
ni ofertes.

Els carrils pirinencs

El conveni dels ferrocarrils transpi-
rinencs serà presentat pel senyor Montero
Rios al Senat durant la present setmana.

El Congrés

Divendres quedarà constituït el Con-
grés.

Dissapte se celebrarán el sorteig de sec-
cions y la elecció de comissions.

Dilluns comensarà la discussió del Mis-
satge.

Se sab que hi intervindrà'l senyor Mella

Las actas de menors

La comissió d'actas ha declarat lleus las
de Figueras, La Bisbal y Piedrahita, que
portan els menors d'edat senyors Salvate-
lla, Roure y Silvela (don Jordi).

El resultat de las elecciones

Madrid 14, 4'15 tarde.

Segons els datos rebuts fins ara al mini-
steri de la Gobernació, encara no completis,
el resultat de las elecciones és el següent:
Adictes, 2,496; conservadors, 1,254; roma-
nistas, 104; republicans, 800; carlins, 114;
independents, 255; regionalistas, 51; socia-
listas, 21, y indefinits, 58.

Congrés

Madrid, 14, 5'15 tarde.

Sobre la sessió a las tres, baix la presi-
dencia del marquès de la Vega de Armijo.
Al banch blau hi hál' ministre de la Go-
bernació; als bunchs dels diputats, regular
concurrencia.

Se llegeix y aprova l'acta de la sessió an-
terior.

Sentra en l'ordre del día.

S'aprovan alguns dictàmens de la comis-
ió d'incompatibilitat, entre ells el rela-
tiu a la incompatibilitat del senyor Barrio y
Mier, nomenat Degà de la Facultad de Dret
de la Universitat Central.

El se'dor Molleda defensa un dictamen
parcial a l'acta del Ferrol, demanant la gra-
vetat.

El senyor Domínguez Pascual demana
que sigui declarada lleu.

Rectifica'l senyor Molleda.

El senyor Armiñan explica la seva in-
tervenció en las elecciones com a governa-
dor de la Coruña y afirma que'ls republi-
cans varen apoyar al ministerial senyor
Moreno. Demana explicacions al senyor
Junoy sobre aquest punt.

Diu que l'alcalde del Ferrol és un pseu-
do-liberal venut al senyor Milles.

Pronuncia algunas frases sobre la seva
sinceritat electoral, que son rebudas ab
aplausos de la majoria y protestas dels re-
publicans.

El senyor Milles.—Vaig a exposar la par-
cialitat del senyor Armiñan, patrocinant
la candidatura del senyor Moreno, recor-
rent a tota mena d'atropells.

El senyor Armiñan.—No soch governa-
dor; soch diputat a Cortis. (Rumors dels re-
publicans).

El senyor Milles.—Peró ho ha sigut S. S.
Tinch d'ocuparme del senyor Armiñan
com a governador de la Coruña.

A seguit explica varias coaccions y abu-
sos electorals.

El senyor Junoy.—Aquest és un plet en-
tre monárquichs, y en aquesta mena de
plets sol passar que cap de las parts té ra-
ó. (Riallas).

Llegeix un telegrama dels regidors re-
publicans del Ferrol, en el que s'exposa la
necesitat del triomf del senyor Moreno.

